A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2021. október 14.*

„Előzetes döntéshozatal – Közösségi növényfajta-oltalom – 2100/94/EK rendelet – 96. cikk – A 94. és 95. cikkben említett kereseti igények elévülési idejének kiszámítása – Kezdő időpont – A közösségi oltalom megadásának időpontja, valamint a cselekményről és a jogsértő kilétéről való tudomásszerzés figyelembevétele – A szóban forgó magatartással való felhagyás időpontja – Egymást követő cselekmények – Folyamatos cselekmények – A három évnél régebben elkövetett cselekményekre való korlátozás”

A C-186/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2018. március 9-én érkezett, 2018. március 7-i határozatával terjesztett elő

a **José Cánovas Pardo SL**

és

a **Club de Variedades Vegetales Protegidas**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: I. Ziemele (előadó), a hatodik tanács elnöke, a hetedik tanács elnökeként eljárva, T. von Danwitz és A. Kumin bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a José Cánovas Pardo SL képviseletében V. Venturini Medina procurador és A. Scasso Veganzones abogada,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

– a Club de Variedades Vegetales Protegidas képviseletében P. Tent Alonso, V. Gigante Pérez, I. Pérez-Cabrero Ferrández és G. Navarro Pérez abogados,

– a görög kormány képviseletében G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou és A. Vasilopoulou, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében B. Eggers, I. Galindo Martín és G. Koleva, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. április 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.) 96. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a José Cánovas Pardo SL nevű társaság (a továbbiakban: Pardo) és a Club de Variedades Vegetales Protegidas nevű társaság (a továbbiakban: CVVP) között, az előbbi társaság által a Nadorcott fajtához tartozó mandarinfáknak a CVVP hozzájárulása nélküli hasznosítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 2100/94 rendelet 1. cikke kimondja, hogy „[e]zennel létrejön a közösségi növényfajta-oltalmi jogok rendszere, mint a növényfajtákra vonatkozó közösségi ipari tulajdonjogok egyetlen és kizárólagos formája”.

4 E rendeletnek a „Közösségi növényfajta-oltalmi jogok jogosultját megillető jogok és a tiltott cselekmények” című 13. cikke szerint:

„(1) A közösségi növényfajta-oltalom feljogosítja a közösségi növényfajta-oltalom jogosultját vagy jogosultjait (a továbbiakban: a jogosultat) a (2) bekezdésben foglalt tevékenységek folytatására.

(2) A 15. és 16. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, az oltalom alatt álló fajta fajtaösszetevői vagy betakarított terménye (a továbbiakban mindkettő: az anyag) vonatkozásában az alábbi tevékenységek kizárólag a jogosult felhatalmazásával folytathatók:

a) előállítás vagy újbóli előállítás (többszörözés);

b) szaporítás céljára történő előkészítés;

c) értékesítésre felkínálás;

d) értékesítés vagy egyéb forgalmazás;

e) a Közösségből történő kivitel;

f) a Közösségbe történő behozatal;

g) az a)–f) pontban említett bármely cselekmény céljából történő raktáron tartás.

A jogosult a felhatalmazását feltételekhez és korlátozásokhoz kötheti.

(3) A betakarított terményre a (2) bekezdés rendelkezései kizárólag akkor alkalmazandók, ha a terményhez az oltalomban részesített fajta fajtaösszetevőinek jogosulatlan felhasználása útján jutottak, és amennyiben a jogosultnak nem volt megfelelő alkalma az említett fajtaösszetevőkkel kapcsolatos jogainak gyakorlására.

[…]”

5 Az említett rendelet „Bitorlás” című 94. cikke alapján:

„(1) A jogosult jogosan indíthat pert az alábbiak ellen a jogbitorlás megakadályozása, arányos kártérítés fizetése vagy mindkettő érdekében:

a) aki a 13. cikk (2) bekezdésében megjelölt tevékenységeket közösségi növényfajta-oltalmi jogot elnyert fajta esetében jogosulatlanul folytatja;

vagy

b) aki elmulasztja a fajtanévnek a 17. cikk (1) bekezdése szerinti helyes használatát, vagy elmulasztja közölni a 17. cikk (2) bekezdésében foglalt információkat;

vagy

c) aki a 18. cikk (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen használja olyan fajta fajtanevét, amely a közösségi növényfajta-oltalmi jogot elnyerte, vagy azzal összetéveszthető megjelölést használ.

Aki szándékosan vagy gondatlanul elköveti [helyesen: követi el] a fentieket, a jogosultnak a nevezett tevékenység eredményeképpen bekövetkező minden egyéb kára vonatkozásában kártérítésre kötelezhető.

(2) Kevésbé súlyos gondatlanság esetén a fenti követelés a gondatlanság mértéke arányában csökkenthető, de a csökkentés nem lehet olyan mértékű, hogy a kártérítési követelés összege a jogbitorlást elkövetett [helyesen: elkövető] személy oldalán keletkezett előnyök értékét ne érje el.”

6 Ugyanezen rendelet „A közösségi növényfajta-oltalmi jog megadását megelőző cselekmények” című 95. cikkének szövege a következő:

„A jogosult megfelelő kártérítést [helyesen: méltányos díjazást] követelhet mindazon személyektől, akik a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés benyújtásának közzététele és az oltalom megadása között eltelt időszak során olyan cselekményt végeztek, amelyre ezt követően nem lett volna jogosultságuk.”

7 A 2100/94 rendelet „Elévülés” című 96. cikke értelmében:

„A 94. és 95. cikk szerinti követelések lejárnak a közösségi növényfajta-oltalmi jog jogerős megadásának napját követő három év elteltével, ha a jogosult tud a tevékenységről és az azért felelős személy kilétéről, vagy – ilyen ismeret hiányában – az érintett tevékenység befejezését követő harminc év múltán [helyesen: A 94. és 95. cikk szerinti követelések a közösségi növényfajta-oltalom jogerős megadásának napját, illetve azon időpontot követő három év elteltével évülnek el, amikor a jogosult tudomást szerzett a cselekményről és a jogsértő személyének kilétéről, ilyen tudomásszerzés hiányában pedig a cselekmény elkövetésétől számított harminc év elteltével].”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 Miután a Nadorcott Protection SARL 1995. augusztus 22-én kérelmet nyújtott be a Közösségi Növényfajta-hivatalhoz (a továbbiakban: CPVO) közösségi növényfajta-oltalom igénylése iránt a „Nadorcott” nevű mandarinfafajta tekintetében, 2004. október 4-én e hivatal megadta a kért oltalmat a számára. E határozatot felfüggesztő hatályú fellebbezéssel megtámadták a CPVO fellebbezési tanácsánál, amely a 2005. november 8-án hozott, a CPVO Hivatalos Értesítőjében 2006. február 15-én közzétett határozatával elutasította a fellebbezést.

9 2006 óta a Pardo egy, a Nadorcott fajtához tartozó, 4457 mandarinfából álló ültetvényt üzemeltet.

10 A Geslive, amelyet a Nadorcott fajtára vonatkozó jogok kezelésével bíztak meg, 2007. október 30-án felszólító levelet küldött a Pardónak, amelyben felszólította őt arra, hogy – mivel erre nem rendelkezik megfelelő engedéllyel – hagyja abba e növényfajta hasznosítását.

11 2011. március 30-án a CVVP, amelyre e jogok 2008. december 13-tól történő kezelését rábízták, újabb levelet küldött a Pardónak, amelyben azt kérte, hogy – amennyiben bizonyítást nyer, hogy a Nadorcott fajtához tartozó 5000 mandarinfából álló ültetvényt üzemeltet – hagyja abba e hasznosítást.

12 A CVVP, miután 2011 novemberében ideiglenes intézkedések elrendelése iránti kérelemmel fordult a Juzgado de lo Mercantilhoz (kereskedelmi bíróság, Spanyolország) annak érdekében, hogy állapítsák meg a Nadorcott fajtára vonatkozó kizárólagos jogok megsértését, két keresetet indított a Pardóval szemben, egyrészt egy „ideiglenes oltalom” jogcímén indított keresetet, az e társaság által az oltalom megadását, azaz 2006. február 15-ét megelőzően folytatott cselekmények miatt, másrészt pedig egy, az ezen időpontot követően megvalósult bitorlás miatti keresetet. A CVVP konkrétan azt kérte, hogy állapítsák meg a Nadorcott fajtára vonatkozó kizárólagos jogok megsértését a 2006. február 15. és e jogsértés abbahagyása közötti időszak vonatkozásában. A CVVP ezenfelül kérte, hogy a bíróság kötelezze a Pardót e jogellenes hasznosítás abbahagyására, és adott esetben e fajta valamennyi, birtokában lévő növényi anyagának megsemmisítésére, valamint az említett hasznosítás ellentételezéseként az ő részére járó díjazás megfizetésére.

13 Mivel ezen elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy több mint három év eltelt azon időpontok között, amikor a Nadorcott fajtára vonatkozó oltalom jogosultja a Pardót mint e fajta állítólagos hasznosítóját – legkésőbb 2007. október 30-án, a Geslive által a Pardónak címzett felszólítás közlésének napján – beazonosította, illetve amikor a keresetet a CVVP 2011 novemberében benyújtotta, elutasította az említett keresetet, azzal az indokkal, hogy a bitorlási kereset a 2100/94 rendelet 96. cikke értelmében elévült.

14 Az Audiencia Provincial de Murcia (murciai tartományi bíróság, Spanyolország), amelyhez a CVVP e határozat ellen fellebbezést nyújtott be, megállapította, hogy a Pardo nem vitatta a Nadorcott fajtájú fák hasznosítását, sem azt, hogy hiányzott e növényfajta jogosultjának hozzájárulása. E bíróság a határozatában megállapította, hogy tevékenységével e társaság bitorlási cselekményeket valósít meg, és hogy az említett fák termesztésének folytatásával e cselekmények továbbra is fennállnak. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a CVVP keresete benyújtását megelőző három éven belül elkövetett bitorlási cselekményekre vonatkozó keresetek nem évültek el, de az ezen eseményt több mint három évvel megelőzően elkövetett cselekményekre vonatkozó keresetek igen.

15 Következésképpen a Pardót kötelezték 31 199 euró megfizetésére a bitorlási cselekmények miatt, valamint a közösségi oltalom jogosultjának hozzájárulása nélkül végzett cselekményekért járó, az ideiglenes oltalmat lefedő időszakra járó megfelelő díjazás megfizetésére. Ezenkívül kötelezték arra, hogy hagyjon fel mindennemű bitorlási cselekménnyel.

16 A Pardo felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Tribunal Supremóhoz (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) az Audiencia Provincial de Murcia (murciai tartományi bíróság) ezen határozatával szemben, vitatva az utóbbi által a 2100/94 rendelet 96. cikkére vonatkozóan elfogadott értelmezést.

17 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a szellemi tulajdonra vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat értelmében különbséget kell tenni az egyszeri bitorlási cselekmény és a folyamatos jellegű cselekmény között. Ez utóbbi esetében az elévülési idők mindaddig meghosszabbodnak, amíg a bitorlást megvalósító cselekmény fennáll. E bíróság arra keresi a választ, hogy ez az ítélkezési gyakorlat átültethető-e a 2100/94 rendelet 96. cikkében foglalt elévülési szabályokra, és különösen arra, hogy vajon olyan esetben, amikor a közösségi oltalom jogosultja több mint három évvel a bitorlási cselekményekről és azok elkövetőjének kilétéről való tudomásszerzést követően nyújtotta be keresetét, a bitorlási cselekményekre vonatkozó kereseti igények mindegyike elévül-e vagy csak a kereset benyújtását megelőzően több mint három évvel elkövetett cselekményekre vonatkozó kereseti igények.

18 E körülmények között a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Ellentétes-e a [2100/94] rendelet 96. cikkével e rendelkezés azon értelmezése, amely szerint amennyiben a közösségi növényfajta-oltalom megadásától számított hároméves határidő letelt, a jogosult tud a bitorlási tevékenységről és az azért felelős személy kilétéről, [e] rendelet 94. és 95. cikkében említett keresetek elévülnek, annak ellenére, hogy a bitorlási tevékenységeket egészen a kereset benyújtásáig tovább folytatták?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni, hogy [az említett] rendelet 96. cikkének megfelelően az elévülésre csak a hároméves határidőn túl végzett konkrét bitorlási tevékenységek esetében kerülhet sor, azonban az utóbbi három éven belül végzett e tevékenységek esetében nem?

3) A második kérdésre adott igenlő válasz esetén ebben az esetben az abbahagyásra való kötelezés iránti kereset, valamint a kártérítési kereset csak az utolsó három éven belül végzett ezen utóbbi tevékenységeket illetően lehet sikeres?”

A Bíróság előtti eljárás

19 A Bíróság elnöke 2019. február 13-i határozatával a jelen ügyben felfüggesztette az eljárást a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) által a 2100/94 rendelet 13. cikkének értelmezésére vonatkozóan benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban a CVVP és Adolfo Juan Martínez Sanchís között a Nadorcott mandarinfafajtának ez utóbbi általi hasznosítása tárgyában folyamatban lévő C-176/18. sz. ügyben meghozandó ítélet kihirdetéséig.

20 A 2019. december 19-i Club de Variedades Vegetales Protegidas ítélet (C-176/18, EU:C:2019:1131) kihirdetését követően a Bíróság Hivatala 2020. január 7-i levelében közölte ezt az ítéletet a kérdést előterjesztő bírósággal, és felhívta, hogy jelezze, hogy ezen ítélet fényében is fenn kívánja-e tartani a jelen ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmét.

21 2020. október 16-i levelében e bíróság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy fenn kívánja tartani előzetes döntéshozatal iránti kérelmét.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

22 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés által az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények tekintetében meghatározott hároméves elévülési idő, amennyiben a közösségi növényfajta-oltalmat már jogerősen megadták, attól az időponttól kezdődik, amikor a jogosult tudomást szerzett a cselekményről és a bitorlás elkövetőjének kilétéről, függetlenül attól a körülménytől, hogy e bitorlási cselekménnyel időközben felhagytak vagy pedig az egészen a kereset benyújtásáig fennállt.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak a szövegét, hanem az összefüggéseit, és azon szabályozás célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2021. január 20 -i Heavyinstall ítélet, C-420/19, EU:C:2021:33, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Elsőként, ami a 2100/94 rendelet 96. cikkének szövegét illeti, abból kifejezetten az következik, hogy a 94. és 95. cikk szerinti igények a közösségi növényfajta-oltalom jogerős megadásának napját, illetve azon időpontot követő három év elteltével évülnek el, amikor ezen oltalom jogosultja tudomást szerzett a cselekményről és a jogsértő személyének kilétéről, ilyen tudomásszerzés hiányában pedig a cselekmény elkövetésétől számított harminc év elteltével.

25 Így e szövegből elsősorban az következik, hogy e rendelkezés két olyan feltételt ír elő, amely lehetővé teszi azon időpont meghatározását, amikor a 2100/94 rendelet 94. és 95. cikke alapján benyújtott kereseti igényekre vonatkozó hároméves elévülési idő kezdetét veszi, és az egyik feltétel a másiknak az előfeltétele.

26 Ezen elévülési idő megkezdődése ugyanis egyrészt egy objektív eseménytől, azaz attól az időponttól függ, amikor a közösségi oltalmat jogerősen megadták, másrészt pedig egy szubjektív eseménytől, nevezetesen attól az időponttól, amikor a közösségi oltalom jogosultja tudomást szerzett a bitorlási cselekményről, valamint annak elkövetőjének kilététől.

27 Ami azt a kérdést illeti, hogy van-e időbeli elsőbbségi sorrend ezen események mint az elévülési időt megindító események között, meg kell állapítani, hogy ezen elévülési idő kezdő időpontja az utoljára bekövetkező esemény, azaz vagy a közösségi oltalom megadásának időpontja, vagy a bitorlási cselekményről, illetve az elkövető kilétéről való tudomásszerzés időpontja (lásd analógia útján: 2017. március 2-i Glencore Céréales France ítélet, C-584/15, EU:C:2017:160, 47. pont).

28 Ebből következik, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikke nem értelmezhető úgy, hogy a bitorlási cselekmény megszűnte az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények elévülési idejének megkezdődését kiváltó esemény lenne.

29 Az ilyen értelmezés, amelyet írásbeli észrevételeiben a CVVP is támogat, nem csupán e 96. cikk szövegével lenne ellentétes, hanem – amint arra a főtanácsnok az indítványának 46. pontjában rámutatott – a jelen ítélet 26. pontjában említett feltételeket egy olyan feltétellel egészítené ki, amelyet az uniós jogalkotó nem írt elő.

30 Másodszor, a 2100/94 rendelet 96. cikkének szövege mindössze annak jelzésére szorítkozik, hogy a hároméves elévülési idő abban az időpontban kezdődik, amikor a jogosult tudomást szerzett magáról a bitorlási „cselekményről”, valamint annak elkövetőjének kilétéről. E rendelkezés ugyanakkor nem tartalmaz további pontosítást azon időtartam hosszának esetleges figyelembevételére vonatkozóan, amelynek során a bitorlási cselekményeket a jogosult jogainak megsértésével végezték, vagy e cselekmények folyamatos jellegére vonatkozóan. E megszövegezésből kizárólag az következik, hogy ez a „cselekmény” az, amely a 2100/94 rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények valamelyikének tárgyát képezheti.

31 E tekintetben egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi növényfajta-oltalom megadásától kezdve az ezen oltalom tárgyát képező növényfajtát érintő, a 2100/94 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt cselekmények engedély nélküli végzése az e rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „jogosulatlan felhasználásnak” minősül. Így tehát az említett rendelet 94. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően a jogosult pert indíthat a jogbitorlás abbahagyása, méltányos díjazás fizetése vagy mindkettő érdekében az ellen, aki e tevékenységek bármelyikét ilyen körülmények között folytatja (lásd: 2019. december 19-i Club de Variedades Vegetales Protegidas ítélet, C-176/18, EU:C:2019:1131, 41. pont).

32 Másfelől az ezen oltalom megadását megelőző időszakot illetően az említett jogosult a 2100/94 rendelet 95. cikkének megfelelően méltányos díjazást követelhet mindazon személyektől, akik a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés benyújtásának közzététele és az oltalom megadása között eltelt időszak során olyan cselekményt végeztek, amelyre az említett időszakot követően nem lett volna jogosultságuk (2019. december 19-i Club de Variedades Vegetales Protegidas ítélet, C-176/18, EU:C:2019:1131, 42. pont).

33 Következésképpen a jelen ítélet 24–32. pontjából az következik, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkének szövege értelmében az e rendelkezés által az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények tekintetében meghatározott hároméves elévülési idő nem attól az időponttól kezdődik, amikor a kereset tárgyát képező bitorlási cselekmények megszűntek, hanem abban az időpontban, amikor a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja tudomást szerzett e cselekmények létezéséről és azok elkövetőjének kilétéről, mivel e szöveg nem tartalmaz semmiféle visszautalást, de még utalást sem a bitorlás időtartamának, valamint a bitorlási cselekmény(ek) folytonosságának fogalmaira.

34 Másodszor, ezt az értelmezést erősíti meg az az összefüggés is, amelybe a 2100/94 rendelet 96. cikke illeszkedik.

35 Meg kell ugyanis állapítani, hogy az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények többek között az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében említett cselekmények ellen irányulnak. Márpedig e rendelkezés egyesével meghatározott cselekményekre vonatkozik, így az a körülmény, hogy valamely cselekmény időben továbbra is fennáll, nem meghatározó az említett rendelet 96. cikkében említett határidő kezdő időpontjának meghatározása szempontjából.

36 Harmadszor, e rendelkezésnek a jelen ítélet 33. pontjában említett értelmezését erősíti meg a 2100/94 rendeletnek az említett rendelkezéssel elérni kívánt célja is, hiszen az egy elévülési szabályt állapít meg.

37 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az elévülési idők rendeltetése általában véve az, hogy garantálják a jogbiztonságot (2020. április 30-i Nelson Antunes da Cunha ítélet, C-627/18, EU:C:2020:321, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Az ilyen elévülési időket e szerepük hatékony betöltése érdekében előre meg kell határozni, és azok „analógia útján” történő bárminemű alkalmazásának a jogalanyok számára kellően előre láthatónak kell lennie (2019. január 23-i Fallimento Traghetti del Mediterraneo ítélet, C-387/17, EU:C:2019:51, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

39 Márpedig a 2100/94 rendelet 96. cikkének olyan értelmezése, amely szerint az ott írt elévülési idő csak a felrótt bitorlási cselekmény megszűntekor kezdődne meg, azzal a hatással járna, hogy a közösségi oltalom jogosultja az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igényeket a cselekmény megszűntét követően akár három évnél később is benyújthatná, függetlenül attól, hogy az említett cselekmény mikor kezdődött, és a jogosult mikor szerzett tudomást arról, illetve elkövetőjének kilétéről.

40 Az ilyen értelmezés állandó bizonytalanságot okozna a bitorlási cselekmények elkövetőjére nézve, hiszen még ha a közösségi oltalom jogosultja el is tűri e cselekmények fennállását, ami a jogsértőben azt a benyomást keltheti, hogy jóhiszeműen jár el, érvényesen megindíthatja a 2100/94 rendelet 94. és 95. cikkében említett keresetek bármelyikét e cselekmények egésze tekintetében, tekintet nélkül azok elkövetési időpontjára.

41 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények tekintetében meghatározott hároméves elévülési idő – függetlenül attól a körülménytől, hogy az oltalom alatt álló növényfajta bitorlása továbbra is fennáll, illetve függetlenül attól az időponttól, amikor az említett cselekmény megszűnt – akkor kezdődik meg, amikor egyrészt a közösségi növényfajta-oltalmat jogerősen megadták, másrészt a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja tudomást szerzett e cselekmény fennállásáról és elkövetőjének kilétéről.

A második és harmadik kérdésről

42 Második és harmadik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelet 94. és 95. cikkében említett, az oltalom alatt álló növényfajta bitorlásának valamennyi cselekményével kapcsolatos összes olyan kereseti igény elévül, amelyet több mint három évvel azt követően nyújtanak be, hogy egyrészt az említett növényfajta oltalmát jogerősen megadták,

másrészt pedig a jogosult e cselekmények összességéről tudomást szerzett, függetlenül attól, hogy mikor követték el az e cselekmények összességét alkotó egyes cselekményeket, vagy pedig csak az e keresetek benyújtásánál több mint három évvel korábban elkövetett cselekményekre vonatkozó igények évülnek el.

43 Amint az a jelen ítélet 37. pontjából kitűnik, a 2100/94 rendelet 96. cikke az e rendelet 94. és 95. cikkében említett, egyenként meghatározott bitorlási cselekményekre vonatkozó kereseti igények elévülésére vonatkozik.

44 Ugyanis, amint arra a jelen ítélet 31. és 32. pontjában emlékeztettünk, az ilyen cselekmények az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében említett, a közösségi oltalom jogosultja részéről engedélyt igénylő cselekmények, nevezetesen az oltalom alatt álló növényfajta fajtaösszetevőinek vagy betakarított terményeinek előállítása vagy újbóli előállítása (többszörözése), szaporítás céljára történő előkészítése, értékesítésre felkínálása, értékesítése vagy egyéb forgalmazása, Európai Unióból történő kivitele, Európai Unióba történő behozatala, vagy ilyen felhasználás céljából történő raktáron tartása.

45 Ennélfogva a 2100/94 rendelet 96. cikkének alkalmazása céljából egyenként kell figyelembe venni minden egyes, az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében felsorolt cselekménynek megfelelő bitorlási cselekményt, függetlenül attól a körülménytől, hogy az ismétlődött-e, időben folytonos volt-e, vagy pedig a cselekmények egészéhez köthető-e.

46 Egyébiránt, amint arra a főtanácsnok az indítványának 61. pontjában rámutatott, az a tény, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikke a „cselekmény” elévülését írja elő, nem pedig az olyan magatartás elévülését, amelyet „cselekmények összessége” alkot, a „cselekmények összeségének” részét képező egyes bitorlási cselekmények elévülésének egyenkénti vizsgálata mellett szól.

47 Ebből következik, hogy annak megállapításánál, hogy a 2100/94 rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények az e rendelet 96. cikkében meghatározott hároméves határidőre tekintettel elévültek-e, az az időpont a meghatározó, amikor a közösségi oltalom jogosultja tudomást szerzett az egyenként vizsgált bitorlási cselekmények fennállásáról, valamint azok elkövetőjének kilétéről.

48 Az alapügy körülményeire tekintettel tehát a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy a Pardónak felrótt egyes bitorlási cselekményeket illetően a CVVP több mint három évvel azelőtt tudomást szerzett-e ezen cselekményekről és azok elkövetőiről, hogy előterjesztette az alapügy tárgyát képező kártérítés iránti kereseti igényeket, amelyeket – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik – 2011 novemberében nyújtottak be.

49 A 2100/94 rendelet 96. cikkének ezzel ellentétes értelmezése, amely szerint az e rendelkezésben meghatározott hároméves elévülési idő letelte a jogosult jogait sértő cselekmények egészére kiterjedő elévülést eredményezne, amint azt a Pardo írásbeli észrevételeiben állítja, ellentétes lenne e rendelkezés céljával.

50 Az ilyen értelmezésből ugyanis az következne, hogy az e rendelet 94. és 95. cikkében említett, olyan bitorlási cselekményekre vonatkozó kereseti igények elévülése, amelyek vagy valamely magatartás megkezdésének, vagy valamely oltalom alatt álló fajtát érintő bitorlási cselekmények összességének alapjául szolgálónak tekinthetők, azzal a hatással járna, hogy minden olyan későbbi

cselekményre vonatkozó kereseti igény is elévülne, amely e magatartásnak tudható be, vagy ezen egészhez kapcsolódhat, függetlenül attól, hogy a közösségi oltalom jogosultja mikor szerzett tudomást az ilyen cselekményről és annak elkövetőjének kilétéről.

51 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 56. pontjában rámutatott, az elévülési szabályok csak a már elkövetett cselekmények tekintetében fejthetik ki hatásukat, az olyan cselekmények tekintetében nem, amelyeket a jövőben követhetnek el.

52 Ráadásul, ha a 2100/94 rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igényeket elévülteknek kellene nyilvánítani amiatt, hogy a kifogásolt magatartás alapjául szolgáló „eredeti cselekményre” vonatkozó kereseti igények elévültek, a közösségi oltalom jogosultját megfosztanák minden védelemtől az ezen eredeti cselekményre vonatkozó elévülési időt követően elkövetett bitorlási cselekmények tekintetében.

53 Az e rendelet 96. cikkében meghatározott elévülési idő ilyen értelmezése összeegyeztethetetlen lenne magával az említett rendelet céljával, amely a rendelet 1. cikke értelmében egy közösségi növényfajta-oltalmi rendszer létrehozására irányult.

54 A fenti megfontolásokra tekintettel a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell értelmezni, hogy csak az e rendelet 94. és 95. cikkében említett, valamely oltalom alatt álló növényfajta bitorlási cselekményeinek összességével kapcsolatos azon kereseti igények évülnek el, amelyeket több mint három évvel azután terjesztettek elő, hogy egyrészt a közösségi növényfajta-oltalmat jogerősen megadták, másrészt a jogosult tudomást szerzett az e cselekmények összességét alkotó minden egyes cselekményről és azok elkövetőjének kilétéről.

A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet 96. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által az e rendelet 94. és 95. cikkében említett kereseti igények tekintetében meghatározott hároméves elévülési idő – függetlenül attól a körülménytől, hogy az oltalom alatt álló növényfajta bitorlása továbbra is fennáll, illetve függetlenül attól az időponttól, amikor az említett cselekmény megszűnt – akkor kezdődik meg, amikor egyrészt a közösségi növényfajta-oltalmat jogerősen megadták, másrészt a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja tudomást szerzett e cselekmény fennállásáról és elkövetőjének kilétéről.

2) A 2100/94 rendelet 96. cikkét úgy kell értelmezni, hogy csak az e rendelet 94. és 95. cikkében említett, valamely oltalom alatt álló növényfajta bitorlási cselekményeinek összességével kapcsolatos azon kereseti igények évülnek el, amelyeket több mint három évvel azután terjesztettek elő, hogy egyrészt a közösségi növényfajta-oltalmat jogerősen megadták, másrészt a jogosult tudomást szerzett az e cselekmények összességét alkotó minden egyes cselekményről és azok elkövetőjének kilétéről.

Aláírások